

[Kalnæs]

om usikkerhed i forbindelse med afsætning af naturgas til villakunder; der er blevet ro om det område.

Det var ikke kun det, vi beskæftigede os med sidste år. Det var også de to spørgsmål, som vi beskæftiger os med i dag, nemlig priser og afsætningsvilkår for industrien og den måde, som der skulle handles naturgas på over for de store kunder.

Med det lovforslag, vi vedtog sidste år, sigtede vi på at løse de problemer, vi har i dag, og det vil sige, at det flertal, som eksisterede sidste år, for at få løst de problemer, også må eksistere i dag. Åbenbart gik det for hurtigt sidste år. Vi havde måske for stor tiltro til de parter, som er involveret i naturgasprojektet, så vi troede, at det var tilstrækkeligt. Det troede jeg i hvert fald. Det viste sig, at det er det ikke.

Jeg havde ikke håbet, vi skulle i gang en uge eller 14 dage før folketingets afslutning én gang til, men det viser sig altså, at det skal vi. Det hænger selvfølgelig sammen med, at D.O.N.G. har lavet kontrakt med DUC om et stort kvantum naturgas, som skal afsættes. Kontrakterne skal laves hurtigt, for vi ved, der er kort tid.

Den situation, at D.O.N.G. er i klemme og sidder med det fulde økonomiske ansvar for projektet, prøver de kunder, som skal aftage naturgassen, selvfølgelig på at udnytte. Jeg siger »selvfølgelig«, for der er ikke noget galt i, at kunder, der skal købe naturgas, prøver at få den så billigt som muligt. Men man kan også stramme en skrue så hårdt, at den knækker, og det mener jeg er det der er sket.

Når Naturgas Syd har gået enegang og har prøvet at lave egnsudviklingsstøtte over naturgasprojektet, og når Industrirådet prøver at lave egnsudviklingsstøtte i et bredt bælte midt igennem de tættest befolkede dele af Danmark – altså en omvendt egnsudviklingsstøtte – synes jeg, det er urimeligt, og det, der er kommet ud af det, er, at vi nu er nødt til at lave disse indgreb. Så kommer det ikke alene til at gå ud over de parter, som har forårsaget disse indgreb; det kommer også til at gå ud over de andre regionale selskaber, som egentlig har arbejdet rimeligt sammen med D.O.N.G. Det er beklageligt for dem, men de må takke dem, som har strammet skruen så hårdt, at den er knækket. Vi er ikke i tvivl om, at det er nødvendigt med indgreb som det, der er foreslået her. Vi

støtter gerne det forslag, der foreligger. Vi vil også gerne forhandle om andre forslag, der minder om det.

Man kan tale meget fra energiministerens side og fra andre sider om, at der skal være et bredt flertal, og jeg kan da udmærket forstå den snak: kan man lave et stort, bredt flertal, er der måske større tryghed ved det. Det er der nok ingen tvivl om. Men kan det ikke lade sig gøre, mener jeg, det må ligge hos de partier, som gennemførte lovændringen sidste år med præcis det samme sigte, som dette lovforslag har. Så må de gennemføre det.

Det er muligt, at der er nogle, der vil sige, at vi så påtager os et stort ansvar og løber en stor risiko, for så er det os, der stadig væk står med, skal vi sige eneansvaret for naturgasprojektet. Men jeg vil mene, at hvis der er nogle af partierne, der ikke vil være med, og vi dermed ikke får gjort noget ved disse problemer, så sidder de med et langt, langt, langt større ansvar, som de vil få svært ved at bære.

Maisted (FP):

Det kan ikke undre nogen, at regeringen gør et stort nummer ud af privatiseringen, for med hensyn til naturgassen er den blevet belært: man skal absolut ikke socialisere en privat sektor som energisektoren. I stedet for burde man selvfølgelig lade socialisterne om at socialisere dansk erhvervsliv og tage skarp afstand fra den slags projekter, for her oplever vi, at man taler om samfundsøkonomiske interesser, der overhovedet intet har med driftsøkonomiske interesser at gøre, sådan at forstå, at det første er man sikker på giver et bragende underskud, og med det andet sikrer man sig, at et projekt i hvert fald kommer til at hvile i sig selv.

Vi kan ikke støtte det lovforslag, som giver al magt til D.O.N.G. A/S. Det kan vi ikke af mange grunde. Der er jo desværre vedtaget en lovgivning, som gør det muligt at hælde yderligere milliardbeløb fra olien i Nordsøen ned i D.O.N.G.s kasser, så de altså både skulle have indtægt af naturgassen og af olien, og så lade skatteyderne betale indtægtstabet.

Vi mener, regeringen må lade de partier, som hr. Kalnæs nævnte her, tage det fulde ansvar for den samfundsøkonomiske kata-